

11. februar 2014

FM 2014/67

Hermed fremsætter vi følgende forslag til forespørgselsdebat i henhold til § 36 i Forretningsordenen for Inatsisartut:

Forslag til forespørgselsdebat om hvilke rettigheder og pligter der fremover bør være gældende for at unge ledige samt øvrige ledige kan modtage offentlig hjælp

(Medlemmer af Inatsisartut, Knud Kristiansen og Gerhardt Petersen)

Begrundelse:

Vi i det Grønlandske samfund står overfor en meget stor udfordring når det gælder bekæmpelse af ledighed, vi er i forvejen befolkningsmæssigt meget lille samfund og vi er derfor ekstra følsomme når en stor del af den arbejdsdygtige alder står uden en kompetencegivende uddannelse og dermed er mere udsat for risikoen for at stå udenfor arbejdsmarkedet.

Der har været gode intentioner og tiltag for at få så mange som muligt til at gennemføre en uddannelse og for at få de ledige i arbejde, men disse er åbenbart ikke fyldestgørende nok til at sætte en dæmper for ledigheden, derfor bør vi tage problemet op til revision og i fællesskab indgå en konstruktiv dialog der gerne skal munde ud i konkrete handlinger.

Vi skal som eksempel fremhæve Grønlands Statistiks ledighedsstatistik for december 2013.

- Der var 3.960 ledige, hvoraf mænd dominerer statistikken med hele 2.311 mod 1.649 kvinder.
- Ud af de 3.960 var der 1.352 unge ledige fra 18 til 30 år, altså hele 34 procent af de ledige er unge i den uddannelsesdygtige alder.

Hvad er forklaringen på at så mange unge er ledige? Hvorfor er de ikke under uddannelse? Hvad kan vi som familier gøre? Hvad kan lokalsamfundet gøre? Hvad kan hele samfundet gøre? Og ikke mindst hvad kan vi gøre på politisk plan?

Vi har fra ATASSUT altid påpeget at det skal kunne betale sig at arbejde og det offentliges forsørgelse af arbejdsdygtige ledige skal være på et minimumssats, netop for at få så mange i gang med enten en uddannelse eller et få et fast arbejde og ikke falde hen i offentlig forsørgelse.

Men hvilke alternativer har den enkelte når der ikke er arbejde at få? Vi er nemlig ganske sikre på at mange arbejdsledige mere end gerne vil have fast arbejde og dermed leve op til sine forpligtigelser for at forsørge sig selv og evt. sin familie.

Kunne en løsning være at vi fremover ser separat på aldersgrupperne iblandt de ledige, og dermed udarbejde lovhjemmel der skal opmuntre de unge til at tage sig en uddannelse? Kunne en løsning være at Grønlands Selvstyre i samarbejde med Kommunerne skabe aktiveringsprogrammer, der kan hjælpe folk til nemmere at kunne få fast arbejde? Skal vi som et samfund være mere restriktive, når det gælder importeret udenlandsk arbejdskraft?

Vi fra ATASSUT mener at de sidstnævnte spørgsmål hver især og samlet bør tages op til revision og at vi sammen må påbegynde reelle forhandlinger med det formål at opnå en mere effektiv arbejdsløshedsbekæmpelse.

Med disse begrundelser lægger vi op til forespørgselsdebat.